

Глибоко-глибоко на морському дні в кораловому палаці жив морський цар. Було в нього шість доньок-русалоньок. Цар давно овдовів, тому хазяйнувала в нього старенька мати. Вона дуже любила всіх своїх онучок, але найбільше — наймолодшу, найніжнішу й найдобрішу, з очима синіми та глибокими, як море. Молодша русалонька над усе любила слухати історії про світ людей там, угорі. Старенька бабуся мала розповідати їй усе, що вона знала про кораблі та міста, людей і тварин. Русалонька з нетерпінням чекала, коли їй мине п'ятнадцять років, тому що тоді їй дозволять піднятися на поверхню моря. Нарешті день, на який так чекала Русалонька, настав. Бабуся гарно вбрала її, і вона легко, мов повітряна бульбашка, піднялася на поверхню.

